

Prof. Dr. Karaman Bediüzzaman'ı, ben Karaman'ı anlamaya muhtacız! (2)

Demokrasi ve laiklik, İngiliz filozof Bernard Shaw'ın ifade ettiği gibi, "Demokrasimizin bir adım ötesi İslâmiyettir!" tesbitince, İslâm demokrasi ile değil, demokrasi İslâmiyetle bağdaşır.

Ve daha alması gereken çok mesafe var, atması gereken adımlar var. Sanırım muhterem Karaman Hocam ile "Siyasal İslâmcıların" demokrasi, laikliği İslâm ile bağdaştıramamasının sebebi, inanç, fikir ile uygulamayı birbirine karıştırmaktır.

Fikir, inanç başka, uygulama başka olabilir. Müslümanlar İslâmiyeti yaşamadıkları gibi, demokrasi de yanlış uygulanabilir. Tıpkı, İslâmın, Kur'ân'ın Hariciye, Rafiziye, Mürcie, Kaderiye, Mutezile, vs. gibi yanlış anlaşılıp, yanlış tatbik edilmesi gibidir. Biz Kur'ân'ı, İslâmı bunlarla ölçmüyoruz, bunları Kur'ân ve İslâmiyetle ölçüyoruz.

Laiklik, "militan Laiklik" olarak uygulanabilir ve uygulanmıştır.

Teferruatlı olarak ele alacağız. Ancak, yine karıştırılan meselelerden birisi de Allah'ın hâkimiyeti ile, kulun hâkimiyeti, hükümranlığıdır.

Söylenen şey şudur: Hâkimiyet, hükümranlılık Allah'ındır. Kul nasıl hükümrان olur?

Kadir-i mutlak olan Allah Celle Celalühü, hâkim-i mutlaktır. Küllî irade O'nundur. Ama, imtihan olabilmemiz için biz insanlara "cüz'î bir irade" vermiştir. Bu cüz'î hür irade, vehmidir, Allah'ın küllî iradesine asla müdahale edemez.

Allah Rabbülalemindir. Herşeyi O terbiye ve idare eder, yönetir.

İnsana cüz'î bir "terbiye, idare" gücü vermiştir.

Âlim-i mutlak Allah'tır.

İnsanlara cüz'î bir ilim vermiştir. Bunlar imtihanın gereğidir.

Öyle ise, insanlara muhtar, âlim, idareci, yönetici, hâkim diyebiliriz.

Bu Allah'ın hükümranlılığıyla hiçbir ilgisi yoktur. Biri sonsuz bir hâkimiyet, diğeri acziyette sonsuz cüz'î bir hâkimiyet!